

Dorul II

Vasile Alecsandri

Frunză verde mărăcine,
Nimic se prinde de mine!
De când dorul m-a lovit
Mințile mi-au rătăcit;
De când dorul m-a cuprins,
Sufletul mi s-a aprins!
Sui în deal, cobor în vale
Și-mi pierd ziua tot pe cale;
Valea sui, dealul cobor,
Îmi trec viața tot cu dor.
Puiculiță, floare-n gură!
Când te văd în bătătură
Îmi uit plugu-n arătură
Sapa înfiptă-n curătură,
Și las boii ca să pască,
Plugul să se ruginească
Și sapa să putrezească.
Ale! puico, dac-ai vrea,
Patru pluguri aş dura,
Țara-ntreagă aş ara.
Graiul dulce de muiere
Varsă-n suflet mângâiere
Și dă omului putere
Ca să facă tot pe vrere.
Dar nu vrei, sărmă de eu!
Și eu mor de dorul tău!